

§. 8. Sed & hic nova fata Dædalo parata erant. Quæ tamen non sua sapientia sibi contraxit, prout apud Xenophonem in lib. 4. de factis & dictis Socratis perhibetur: *Sed sapientia tamen ô Soerates, absque dubio bonum est. Quid namque non melius agat sapiens quam indoctus? quid verò? ait. Non audisti Dædalum à Minoë propter sapientiam captum, coactumque fuisse illi servire, patriâque simul atque libertate privatum: conatumque una cum filio aufugere, illum quidem amisisse, se vero ipsum non liberasse? Nam ad quosdam Barbaros aberravit, ac eis ipsis serviebat.* Fraus enim cum vacca commissa, Minoi detecta fuit. Hinc ubi de minis regis inaudivit, iram illius veritus auxilio reginæ, quæ navigium ei suppeditaverat, clam ex insula discessit. Pausanias loc. cit. eum jam capitalis fraudis damnatum è vinculis fuisse elapsum dicit. Fugæ comes erat Icarus. Cum hoc ad insulam quandam in alto pelago sitam, defertur. In quam ubi temere exscensum parat juvenis, in mare delapsus, interiit. A quo & Icarium pelagus & insula Icaria denominata fuit. Diodorus loc. cit. Vel si mavis audire Pausaniam, lib. I. sive de Atticis p. m. 48. Ubi mortem Icaris, non per exscensum sed in ipso navigationis actu male instituto accidisse refert. *Ἰκάρῳ δὲ κυβερνῶντι ἀμαθέστερον ἀνατραπήναι τὴν ναῦν λέχυσιν. ἀποπνιγέντα δὲ ἐξήνεγκεν ὁ κλύδων ἐς τὴν περὶ τὴν κῆσον ἔτι ἴσαν ἀνώυμον. Ἐπιτυχῶν δὲ Ἡρακλῆς γνωρίζει τὸν νεκρὸν, ἔ νῦν εἶτι αὐτῷ χῶμα ἔ μέγα ὄπι ἀκρας, ἴδιν ἀνεχέσης, εἰς τὸ Ἄγαυον. Ἀπὸ δὲ τῆ Ἰκάρου τῆς ὄνομα ἢ τε νῆσος ἢ ἢ περὶ αὐτῷ θάλασσαν ἔρχηκε.* Icaris vero navem, imperitia gubernantis, everfam tradunt: sub undis eneclum, maris aestu delatum in insulam juxta Pergamum, cujus nomen nondum proditum fuerat: Herculem, cum forte in illa loca venisset, agnitum cadaver sepelisse, ubi hac etiam etate non magnus terre ager extat, in promontorio, quod Ægeo mari imminet. Ab Icaro sanè & insulam, & quod eam incingit mare, nomen accepisse.

â. 9. Dædalus relicta hac insula in Siciliam transmisit eoque